

vat. Hierdoor overheerscht niet het individueele, bizondere, maar het Universeele. Drie voorname beeldingstempo's laten zich onderscheiden: 1° voetstuk; 2° midden of hoofdmassa; 3° kop. Daar bij deze plastiek geen uitsluitend aesthetische bedoeling voorzat en de aandacht zich op het front moest concentreren, bleef de achterzijde plastisch uitdrukkingloos.

(Zie in dit verband aanteekening: 29).

4. — In tegenstelling met de Aegyptische plastiek, domineert hierin het lichamelijke, bizondere, hetgeen blijkt uit de zorgvuldige lichaamsplastiek (zie ook de behandeling der details). Inplaats van monumentaal, meer gedetailleerd, pittoresque beeldhouwwerk. De beeldhouwer bepaalt zijn aandacht voornamelijk tot de *schoonheid van het uiterlijke*, hetgeen hij cultiveert (gecultiveerde physioplastiek). Hierdoor ont-

4. Grieksch relief. Griekse hetaira op een troon

stond geen monumentale ruimteplastiek, door rhythmische groepeerings der volumens, maar harmonische lichaamsplastiek, waarbij het accent ligt op het lichamelijke rythme op de lichamelijke schoonheid.

5. — Zeer mooi voorbeeld van laat-middeneeuwsche ideoplastiek. Opzettelijke onderdrukking van het lichamelijke, hetgeen vooral uitkomt in het benedengedeelte van het „schijn”-lichaam. Zucht tot verstrakking en hoekigheid van den vorm en verdieping van de kleur (voor het eerste zie men de plooiën, de vleugels, de wolken enz.). Onderdrukking van het grillig-natuurlijke. Over het geheel meer de gestalte van een idee